oraz inne informacje można znaleźć na stronie internetowej konkursu *www.konkursarchitekturyceglanej.pl*. Prace konkursowe w wersji elektronicznej można przesłać do **17 kwietnia 2020 r**. Celem Konkursu jest *„…pokazanie umiejętności warsztatowych studentów … w zakresie projektowania architektonicznego z wykorzystaniem wyrobów klinkierowych na elewacji budynków”*.

Prace konkursowe powinny się mieścić w dwóch kategoriach:

I. Dom jednorodzinny,
II. Budownictwo przyszłości.

Na zwycięzców czekają liczne nagrody. Zachęcamy studentów naszego Wydziału, studiujących na kierunku *architektura* do wzięcia udziału w tym prestiżowym Konkursie.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Wykłady otwarte w ramach Programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem

29 października 2019 r. na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego ruszyła kolejna edycja cyklu wykładów otwartych w ramach Programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem. Pierwszy wykład nt. *Bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni* przedstawił Jarosław Jezierski, wykładowca programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem. Kolejny wykład prelegenta dotyczący wiarygodności finansowej odbył się 10 stycznia 2020 r. Podczas wykładów słuchacze mogli dowiedzieć się, czym jest wiarygodność finansowa i jak ją budować, jak minimalizować ryzyko kredytowe, zwiększać bezpieczeństwo i ochronę obrotu pieniężnego oraz zapobiegać nadmiernemu zadłużeniu.

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych do udziału w kolejnych wykładach otwartych.

Anetta Barska

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

DR HAB. KRZYSZTOF KASZYŃSKI (1939-2019)

Pod koniec września dotarła do nas wiadomość, która napełniła nas ogromnym smutkiem i żalem: 27 września 2019 r. zmarł dr hab. Krzysztof Kaszyński, prof. UZ – filozof, etyk, wieloletni pracownik Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego, współtwórca zielonogórskiego środowiska akademickiego, a przede wszystkim nasz nauczyciel, mentor, przyjaciel.

Profesor był człowiekiem niezwykłym, a Jego niezwykłość przejawiała się każdego dnia w drobnych gestach. Był człowiekiem niezwykle ciepłym, otwartym, a przede wszystkim wspaniałym nauczycielem akademickim. Miał swoiste poczucie humoru. Cechowało Go niezwykłe opanowanie i optymizm, którego Mu często zazdrościliśmy.

Zdarzało się, że niekiedy Jego stoicka cierpliwość i opanowanie skutkowały zabawnymi sytuacjami. Był mistrzem zarówno budowania napięcia, jak i jego umiejętnego rozładowywania. Znakomitym gawędziarzem i „mistrzem słowa”, o czym wielu tych, co mieli szczęście i przyjemność Go spotkać mogli się niejednokrotnie przekonać.

Opowiedzenie w kliku zdaniach kim był prof. Krzysztof Kaszyński nie jest łatwe, bowiem Jego aktywność wyrażała się nie tylko w działalności naukowej, ale także kulturalnej, sportowej, politycznej, administracyjnej i oświatowej. Obszar aktywności, to nie tylko Zielona Góra, ale także województwo. Jego działalność szczególnie zaznaczyła się w zakresie organizacji i rozwoju oświaty i kultury w ówczesnym województwie zielonogórskim, później lubuskim.

Prof. Kaszyński był humanistą otwartym na drugiego człowieka. Stąd, niezależnie od tego, co robił, to wierny pozostawał jednej pasji, która ukształtowała się w Nim już w szkole średniej i która towarzyszyła mu przez wszystkie etapy jego życia, a którą starał się realizować praktycznie we wszystkich obszarach swojej aktywności - pasję bycia nauczycielem. Był nauczycielem z powołania.

Pasję nauczycielską zaczął realizować zaraz po uzyskaniu świadectwa dojrzałości, pracując jako nauczyciel w szkołach podstawowych i średniej (Liceum Pedagogiczne w Lubsku), a następnie wiążąc się ze szkolnictwem wyższym. Od początku swojej pracy zawodowej związany był także z harcerstwem.

Kierował najpierw drużyną, potem szczepem, a następnie chorągwią. Zatem, był nie tylko nauczycielem z powołania, ale także wychowawcą.

Po szkole średniej jako młody nauczyciel z powodzeniem łączył pracę zawodową z nauką. W 1961 r. ukończył Studium Nauczycielskie w Zielonej Górze. W 1968 r. uzyskał dyplom magistra filologii polskiej na Wydziale Filologiczno-Historycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu.

Wkrótce po ukończeniu studiów uczestniczył w seminarium doktorskim zorganizowanym przez Lubuskie Towarzystwo Naukowe w Zielonej Górze. To w tym okresie Jego zainteresowania naukowe zaczęły się coraz bardziej krystalizować w kierunku filozofii. W 1974 r. uzyskał stopień naukowy doktora filozofii, a w 1986 r. stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie filozofii.

Pracę w charakterze nauczyciela akademickiego rozpoczął w 1974 r. na stanowisku adiunkta, najpierw w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, a następnie w 1975 r. w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Praktycznie od początku związania się z zielonogórską WSP, a także i później, już w ramach Uniwersytetu (powstałego z połączenia WSP i Politechniki) pełnił szereg funkcji administracyjnych. Był prorektorem WSP, prodziekanem Wydziału Humanistycznego WSP. Od 1981 r. z powodzeniem kierował, jako dyrektor, najpierw Instytutem Nauk Społeczno-Politycznych, a od 1987 r. Instytutem Nauk Społecznych. To właśnie ten instytut stał się zalążkiem nowopowstałych odrębnych instytutów i uruchomienia na ówczesnej WSP nowych kierunków studiów: *politologii*, *socjologii* oraz w 1995 r. *filozofii*, w czym niemała zasługa prof. Kaszyńskiego.

Prof. Kaszyński został pierwszym dyrektorem Instytutu Filozofii. Stworzył podwaliny i wydatnie przyczynił się do rozwoju zielonogórskiego środowiska filozoficznego. Dyrektorem Instytutu Filozofii był dwukrotnie. Od początku istnienia IF do 2014 r. kierował Zakładem Etyki.

Z powodzeniem łączył pracę naukową z działalnością publiczną, pełniąc odpowiedzialne funkcje administracyjne. Był między innymi wicewojewodą zielonogórskim, wydatnie przyczyniając się w tym okresie do rozwoju lubuskiego środowiska akademickiego. Przez 10 lat z powodzeniem prezesował zielonogórskiemu oddziałowi Akademickiego Związku Sportowego.

Jest autorem, współautorem oraz redaktorem cennych monografii z zakresu historii filozofii, antropologii filozoficznej, aksjologii i etyki. Opublikował ponadto kilkadziesiąt artykułów, w szczególności o tematyce etycznej. Swoją działalność naukową zawsze wiązał z działalnością dydaktyczną, wnosząc cenny i znaczący wkład do programów nauczania filozofii i etyki.

Za swoje osiągnięcia naukowe i organizacyjne był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany, w tym także nagrodami ministerialnymi. Wielokrotnie odznaczany. M. in. Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Był członkiem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego oraz Polskiego Towarzystwa Filozoficznego.

Był człowiekiem szlachetnym, dobrze zorganizowanym i pełnym energii do działania, a przede wszystkim niezwykle ciepłym, pełnym szacunku, wspaniałym nauczycielem akademickim, który oprócz przekazywania wiedzy, starał się kształtować w swoich studentach wrażliwość na drugiego człowieka.

Odejście prof. Krzysztofa Kaszyńskiego to nieodżałowana strata. Jest to postać, która na zawsze będzie obecna w naszych wspomnieniach, a okazji do wspomnień z pewnością nie zabraknie, jak chociażby zbliżające się w przyszłym roku 25-lecie powstania - tak drogiego Jego sercu - Instytutu Filozofii, a za dwa lata 50-lecie powstania Wydziału Humanistycznego.

Pogrzeb Profesora miał miejsce 1 października, w dniu inauguracji nowego roku akademickiego. Zdarzenie to ma dla nas znaczenie symboliczne. Pożegnanie Profesora napełnia nas ogromnym smutkiem, ale też i poczuciem wdzięczności za Jego życie i obecność wśród nas, jest też zobowiązaniem dla nas, jako Jego najbliższych współpracowników, by w codziennej pracy naukowej i dydaktycznej kroczyć Jego śladami.

Mirosław Świt
Paweł Walczak

PROF. CZESŁAW PAWEŁ DUTKA (1936-2020)

10 stycznia 2020 roku zmarł prof. Czesław Paweł Dutka – jeden z nestorów zielonogórskiej polonistyki. Był animatorem życia kulturalnego na Ziemi Lubuskiej i postacią, która odcisnęła głęboki ślad w życiu naukowo-kulturalnym Zielonej Góry. Jego działalność integrowała tutejsze środowisko akademickie ze środowiskiem literackim i silnie oddziaływała na rozwój kulturalny Miasta. Profesor Dutka zapisał się też jako znacząca osobowość w kręgu zielonogórskich humanistów. Jego praca naukowa zainspirowała badania, które są dziś uprawiane na Uniwersytecie Zielonogórskim. Pozostawił po sobie grono uczniów i wychowanków. Poniżej przypominamy sylwetkę naukową Profesora.

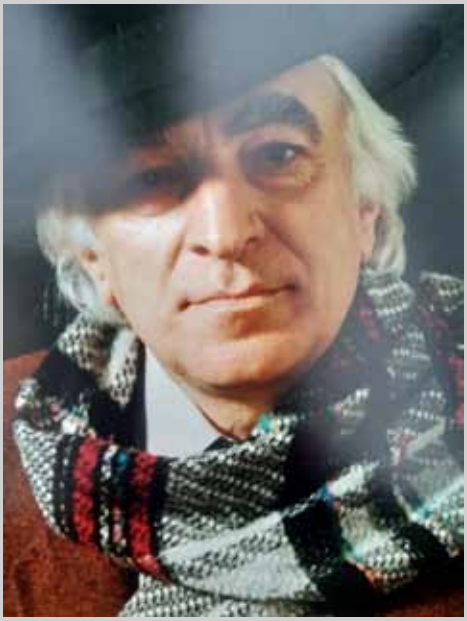

Profesor Czesław Paweł Dutka (ur. w 1936 roku w Orszykowcach koło Tarnopola, zm. 10 stycznia 2020 r. w Polanicy Zdrój) był krytykiem, teoretykiem i historykiem literatury. Zajmował się socjologią literatury, metodologią badań literackich, literaturą okresu romantyzmu i literaturą współczesną oraz komparatystyką.

W latach 1960-1965 studiował polonistykę na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego, następnie (w latach 1965-1975) pracował jako nauczyciel języka polskiego w szkołach średnich w Kłodzku. Był współorganizatorem Kłodzkich Wiosen Poetyckich i lektorem DKF przy polanickim kinie „Światowid". W latach 1977-1982 wykładał socjologię na Politechnice Wrocławskiej. W roku 1978 obronił doktorat na Uniwersytecie Wrocławskim na podstawie dysertacji poświęconej schematowi kordianowskiemu prozy obrachunków inteligenckich (promotor prof. Jan Trzynadlowski).

Z uczelnią zielonogórską (ówczesną Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Zielonej Górze) związał się w roku 1982, podejmując pracę w Instytucie Filologii Polskiej jako wykładowca historii literatury polskiej XIX wieku, teorii literatury i poetyki. W roku 1990 powołał i zorganizował na zielonogórskiej uczelni Zakład Teorii Literatury. W tym samym czasie otrzymał tytuł doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, natomiast dwanaście lat później (w roku 2002) – tytuł profesora nauk humanistycznych.

30 czerwca 1990 r. prof. Czesław Paweł Dutka objął stanowisko rektora założyciela Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu, kierując tą uczelnią do roku 2008. Pełnił też wiele innych funkcji. Był m.in. członkiem Komitetu Nauk o Literaturze (w kadencji 1999-2004) oraz członkiem Komitetu Ekspertów do oceny jakości kształcenia na *filologii polskiej* w wyższych szkołach pedagogicznych. Należał do kilku towarzystw naukowych (PTJ, LTN), był założycielem i prezesem Wałbrzyskiego Towarzystwa Naukowego. Przez wiele lat przewodniczył działalności Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza (oddział lubuski). Ponadto sprawował pieczę nad ogólnopolskimi warsztatami pisarstwa kreatywnego, zorganizowanymi w ramach kierowanego przezeń (w latach 1995-1998) Uniwersytetu Poezji i kierował pracami regionalnego komitetu Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. Był promotorem, moderatorem i recenzentem prac doktorskich i habilitacyjnych, organizatorem licznych konferencji naukowych, sesji, sympozjów.

Za swoją działalność naukową, kulturalną, organizacyjną i dydaktyczną był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany: przez prezydenta (Złoty Krzyż Zasługi, 1989), ministra (Medal Komisji Edukacji Narodowej, 1991, nagrody w latach 2000, 2001, 2002), rektora – w latach 1987, 1991, 1995 i władze miasta: 1992, 1996). W roku 1977 otrzymał medal „Zasłużony Działacz Kultury", w roku 1994 nagrodę kulturalną Czarta Lubuskiego, (1977).

W dorobku Profesora znajdują się liczne prace naukowe i krytycznoliterackie. Do najważniejszych z nich należą: *Literatura: badacz i krytyk. Wybrane role partnerów interakcji poznawczej* (1990; 2000), *Tancerz idei. Pisarz jako autor i świadek znaczeń* (1995; 2000), *Mit i gest. Bohater kordianowski prozy rozrachunków inteligenckich* (1986), *Literatura – badacz i krytyk. Wybrane role partnerów interakcji poznawczej* (1990), *Mistrzowie i szkoły. Szkice o tradycji literaturoznawstwa*, 1998), *Słowo peryferyjne. Eseje, szkice literackie i recenzje* (1999); redakcje prac zbiorowych, m.in.: *Maska i cień. Sympozja Mickiewiczowskie* (1998), *Genologia i konteksty. Materiały konferencji teoretycznoliterackiej* (2000), *Gatunki okołoliterackie* (2002), *Norwid – nasz współczesny* (2002).

Pasją Profesora były szachy. Był on szachowym mistrzem Polski nauczycieli (Gdynia 1975), a także trenerem tej dyscypliny; zdobywcą Złotej Odznaki Polskiego Związku Szachowego (1978), współorganizatorem i trzykrotnym dyrektorem Turnieju Szachowego im. A. Rubinsteina w Polanicy (obecnie Memoriału Akiby Rubinsteina).

18 stycznia 2020 r.
pracownicy Instytutu Filologii Polskiej
i byli podopieczni
prof. Czesława Pawła Dutki
z Zakładu Teorii Literatury IFP UZ
pożegnali Go
na cmentarzu komunalnym
w Polanicy Zdrój.

XXIX Trójstronne Polsko-Francusko-Niemieckie Kolokwium Studenckie
temat: *Bruksela -centrum idei europejskiej*
16-21 listopada 2019 r.

Polsko-Francusko-Niemieckie Kolokwium Studenckie odbywa się corocznie od 1990 r. zgodnie z zasadą trójstronnej rotacji miejsca. W tym roku 50 studentów germanistyki z Angers i Vechty oraz germanistyki i anglistyki z Zielonej Góry spędziło w połowie listopada pięć interesujących dni w nieoficjalnej stolicy Unii Europejskiej.

Na tę edycję zaplanowano Brukselę, a więc miejsce poza naszymi macierzystymi krajami. Powodem był wybór tematu odnoszącego się do idei europejskości.

SPOTKANIE Z EURODEPUTOWANYM ALEXEM VOSS ITP.

Koncepcja kolokwium

Podczas Kolokwiów w ostatnich latach projekt europejski był już przedmiotem rozważań i dyskusji, jednak zainteresowanie uczestników tą tematyką okazało się na tyle ważkie, że postanowiono zorganizować Kolokwium tym razem w miejscu, w którym podejmuje się wiele centralnych decyzji politycznych - w Brukseli.

Kolokwium jest przede wszystkim wydarzeniem dydaktycznym, nastawionym na praktykę w zakresie specyficznych form nauczania i uczenia się. W celu realizacji tego założenia w odniesieniu do sprecyzowanej myśli przewodniej: *Bruksela – centrum idei europejskiej*, przygotowano korpus tekstowy, dzięki któremu zgromadzono różne punkty widzenia na temat Europy w odniesieniu do jej rozwoju pod względem politycznym, społecznym i kulturowym oraz zachęcał do dyskusji nad aktualnymi kwestiami politycznymi.

Drugim celem i zarazem koncepcją, którą realizuje Kolokwium, jest pobudzanie i pogłębianie debaty dotyczącej treści, na których się koncentruje, poprzez wykłady, wystawy i dyskusje, czyli poprzez kontakty ze światem zewnętrznym. Zrealizowanie takiego zamierzenia było w przypadku wybranego na tę edycję tematu stosunkowo łatwe. Każdy, kto przebywa w nieoficjalnej stolicy Unii Europejskiej, jest praktycznie zaproszony do poszukiwania dialogu politycznego i skorzystania z okazji, by zapoznać się ze strukturami i funkcjonowaniem Parlamentu Europejskiego, ale także innych instytucji.

Z biegiem lat wyłoniła się też trzecia idea Kolokwium, a mianowicie odwiedzanie miejsc, w których można doświadczyć dziedzictwa kulturowego Europy. Słuchając muzyki, kontemplując sztukę, doświadcza się wrażenia bycia Europejczykiem, a nawet kosmopolitą, nie zdając sobie z tego sprawy ani nie mając takiego bezpośredniego zamiaru. Bruksela zaoferowała wiele możliwości zorganizowania programu Kolokwium właśnie w tym sensie. Przykładem jest choćby centrum sztuki Palais des Beaux-Arts („Bozar'„), a ponadto samo miasto, w którym malarz Pieter Bruegel spędził dużą część swojego życia i w którym zaprezentowano jego twórczość również i przede wszystkim w roku 2019, w którym obchodzona była 450 rocznica jego śmierci.

PRACA W GRUPACH

Temat i wybór tekstów

Uczestnicy Kolokwium zostali podzieleni zgodnie z kategoryzacją materiału tekstowego na trzy zespoły, w których reprezentowani byli studenci z Francji, Polski i Niemiec, a poszczególny zespół skoncentrował się na jednym auto-

rze. Z jednej strony reprezentowany był francuski filozof François Jullien, który uważa pojęcie tożsamości kulturowej za przestarzałe i zachęca do poszukiwania wspólnej płaszczyzny leżącej u podstaw różnorodności kultur. Z drugiej strony w profilu niemieckojęzycznym postanowiono przeanalizować na podstawie tekstów austriackiego autora Roberta Menasse jego opowiedzenie się za postnarodową Europą regionów. I po trzecie, z polskiego punktu widzenia, nie sposób było pominąć Stefana Chwina, który w swojej eseistyce notuje obserwacje dotyczące życia politycznego i codziennego w Niemczech i wykorzystuje je, z myślą o Europie, do (samo)krytycznych rozważań na temat relacji między krajami i ich pozycją w Europie. Każdy z tych punktów widzenia na swój sposób został poddany analizie i wymagał precyzyjnej, a zarazem refleksyjnej lektury tekstów.

Koncepcja dydaktyczna

Dla celów realizacji Kolokwium opracowano projekty dydaktyczne, które uporządkowały wymagania analitycznej pracy nad tekstem oraz przekształciły je w zadania. W procesie nauczania chodzi przede wszystkim o wzbudzenie zainteresowania daną treścią, a następnie jej usystematyzowanie. W tym przypadku przebadano warstwę tekstową pod kątem jej aktualności w urzeczywistnianiu idei europejskości. W przypadku wybranych tekstów można było je odczytywać, mniej lub bardziej wyraźnie, jako komentarze do bieżących wydarzeń politycznych.

Centralnym zadaniem każdego działania dydaktycznego jest weryfikacja, czy przygotowana do zaprezentowania wiedza i umiejętności zostały rzeczywiście przyswojone. Pewność dydaktyczną można osiągnąć tylko dzięki zadaniom - jeśli zostaną one rozwiązane, można uznać, że proces dydaktyczny został przygotowany prawidłowo. Ostatnia faza Kolokwium była próbą wprowadzenia w życie tego pragmatycznego podejścia do nauczania. Przewidywała ona na przykład, że prezentacja wniosków wypracowanych przez studentów w ciągu 20 godzin pracy z tekstami, powinna być zbliżona do warsztatów, a nie do frontalnego wystąpienia czy wykładu. Jest oczywistym, że opracowanie materiału dla celów dyskusji prowadzi także do powstania pewnej wewnętrznej relacji uczestników, która przenosi się na wspólnie spędzany czas także poza godzinami pracy studentów.

Program towarzyszący

Uczestnicy Kolokwium mieli szczególną okazję odbycia spotkań z posłami do Parlamentu Europejskiego w jego siedzibie. Axel Voss, który zyskał ogólnoeuropejską sławę jako sprawozdawca Parlamentu w zakresie reformy prawa autorskiego w Internecie oraz Lena Düpont, która od ostatnich wyborów jest jedną z najmłodszych posłanek do Parlamentu Europejskiego, poświęcili nam swój czas. Przeanalizowane podczas Kolokwium teksty umożliwiły studentom formułowanie pytań, także delikatnej materii, na przykład dotyczące postrzegania działań pani kanclerza Angeli Merkel czy rozwiązywania problemów środowiskowych itp. Eurodeputowani sami też nie unikali drażliwych tematów i stworzyli atmosferę swobodnej dyskusji. Ponadto uczestnicy Kolokwium gościli w Przedstawicielstwie Kraju Związkowego Dolnej Saksonii przy Unii Europejskiej, gdzie ponownie w formie warsztatów rozważali kwestie zadań Europy, która stale stoi przed wyzwaniem tworzenia takich struktur, które umożliwiają podejmowanie decyzji z myślą o całej unijnej wspólnocie ponad partykularnymi celami i dążeniami.

Pobyt w Brukseli uwieńczony został koncertem w pięknej secesyjnej sali filharmonii oraz wystawą Bruegla, która nie pokazując oryginalnych prac mistrza, uczy patrzenia na sztukę poprzez multimedialną projekcję dzieł artysty na dużych ekranach z towarzyszącym projekcji dźwiękiem. Taka dość niekonwencjonalna ekspozycja artystyczna, niestanowiąca tradycyjnego kontemplowania płócien w muzeum, zrobiła na wszystkich młodych przecież uczestnikach wielkie wrażenie. Bruksela stała się więc ważnym punktem na mapie miejsc, w których do tej pory przez 29 lat zorganizowano Polsko-Francusko-Niemieckie Kolokwia, ponieważ umożliwiła zaakcentowa-

UCZESTNICY KOLOKWIUM PRZED SALĄ OBRAD PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

nie i uwypuklenie celu naszych corocznych spotkań pod względem politycznym, ale i kulturalnym.

Perspektywa

Kolejne XXX jubileuszowe Kolokwium Studenckie odbędzie się w dniach od 14 do 20 listopada 2020 r. Gospodarzem tej edycji będzie Uniwersytet w Vechcie (Niemcy). Na temat wybrano ponownie ideę Unii Europejskiej rozpatrywaną w świetle tekstów niefikcjonalnych, odnoszących się do jej utworzenia. Z okazji jubileuszu zostaną zaproszeni przedstawiciele uczelni z Polski, Francji i Niemiec na uroczystość podsumowującą trzydzieści lat wspólnych działań partnerskich. W programie znajdzie się również wykład, którego celem będzie zaprezentowanie Kolokwium jako wydarzenia trójstronnego, realizującego na poziomie dydaktycznym ideę porozumienia politycznego, zinstytucjonalizowanego w 1991 r. w postaci Trójkąta Weimarskiego.

Wiodąca myśl, że *po kolokwium jest przed kolokwium...*, jest kolejnym wyzwaniem, które z satysfakcją podejmujemy, by kontynuować naszą długoletnią i chyba najstarszą tradycję międzynarodowej współpracy naszego Uniwersytetu z innymi zagranicznymi ośrodkami uniwersyteckimi.

Liliana Sadowska

fot.: Liliana Sadowska, Magdalena Słotwińska

Z życia zielonogórskiej Romanistyki

28 listopada 2019 r. w Instytucie Neofilologii odbyła się konferencja edukacyjna zorganizowana przez Pracownię Romanistyki, poświęcona ważnym zagadnieniom dydaktyki specjalistycznej języka francuskiego.

Celem konferencji było przedstawienie głównych założeń i strategii współczesnej glottodydaktyki specjalistycznej oraz ukazanie znaczenia języka francuskiego jako narzędzia komunikacji zawodowej, będącego dodatkowym atutem na polskim i europejskim rynku pracy, co zrealizowano poprzez liczne wykłady i prezentacje multimedialne.

Ciekawe warsztaty dydaktyczne prowadzone przez prof. Magdalenę Sowę z UMCS były poświęcone refleksji nad specyfiką treści kształcenia językowego dla potrzeb zawodowych, sposobami ich definiowania i selekcji, a także

1

2

3

analizie wybranych materiałów autentycznych pod kątem zawartości potencjalnych treści nauczania w zakresie języka francuskiego zawodowego.

Konferencja stanowiła również podsumowanie polsko-belgijskiego projektu dydaktyczno-interkulturowego, jaki romaniści UZ realizowali przez 3 lata z Wyższą Szkołą Francisco Ferrer w Brukseli w ramach PROGRAMU WYKONAWCZEGO na lata 2017-2019 do umowy o współpracy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wspólnoty Francuskiej Belgii, Rządem Regionu Walonii i Komisją Wspólnotową Francuską Regionu Stołecznego Brukseli.

W wyniku tej współpracy powstały wartościowe i nowoczesne materiały dydaktyczne, takie jak podręcznik języka francuskiego turystyki w formie symulacji globalnej oraz interaktywny przewodnik interkulturowy polsko-belgijski utworzony za pomocą edytora stron internetowych Google Sites. Zostały one zaprezentowane na konferencji przez członków zespołu projektowego: Marie-Claire Hoebanx i Cécile Démaret z Wyższej Szkoły Francisco Ferrer w Brukseli oraz Witolda Kowalskiego z UZ.

4

5

1___MARIE-CLAIRE HOEBANX I CÉCILE DÉMARET Z WYŻSZEJ SZKOŁY FRANCISCO FERRER W BRUKSELI
2___WYKŁAD PROF M. SOWY Z UMCS
3___WIDEOKONFERENCJA MARCA HAMELRIJCKXA
4___PRZEWODNIK DLA NAUCZYCIELI DO PODRĘCZNIKA JĘZ. FRANC. TURYSTYKI
5___UCZESTNICY KONFERENCJI

FOT. Z WYDZIAŁU

Materiały te będą wykorzystywane w kształceniu językowym studentów filologii francuskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego, umożliwiając lepsze ich przygotowanie do funkcjonowania na frankofońskim rynku pracy oraz posłużą do przygotowania specjalistycznych warsztatów interkulturowych języka francuskiego dla młodzieży szkolnej, a także różnych form doskonalenia zawodowego dla nauczycieli romanistów Zielonej Góry i regionu.

Niezwykle ważny jest też ich aspekt promocyjny i interkulturowy, promują bowiem kulturę polską i nasz region w Belgii.

Dodatkowym urozmaiceniem wydarzenia była wideokonferencja Marca Hamelrijckxa z Brukseli, który przedstawił możliwości współpracy i komunikacji za pomocą dwóch platform internetowych: TEAMS i Wooclap. Pierwsza z nich, stanowi swoiste centrum współpracy na odległość, umożliwiając przeprowadzanie wideokonferencji, wspólne tworzenie dokumentów i konsultacje w ramach zespołu projektowego. Platforma Wooclap natomiast, pozwala na tworzenie quizów i wykorzystanie smartfonów przez do udzielania na nie odpowiedzi, w dowolnie wybranym momencie, lub wspólnie w czasie zajęć. Jest więc swoistym narzędziem ludycznego uczenia się. Uczestnicy konferencji mieli sposobność wziąć udział w przykładowym quizie przygotowanym przez prelegenta, obserwując podawane odpowiedzi na bieżąco na ekranie monitora.

Organizatorzy serdecznie dziękują władzom Uniwersytetu Zielonogórskiego, Jego Magnificencji Rektorowi, Prorektorowi ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, Dziekanowi Wydziału Humanistycznego oraz Dyrektor Instytutu Neofilologii za okazane wsparcie przez cały czas trwania projektu.

Elżbieta Jastrzębska

WYDZIAŁ INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

Seminaria dyscypliny Informatyka Techniczna i Telekomunikacja

15 stycznia br. na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki miało miejsce seminarium dyscypliny „Informatyka techniczna i telekomunikacja". Prof. dr hab. Roman Gielerak przywitał przybyłych gości oraz poprowadził dalszą część seminarium. Prelegent – mgr inż. Marek Wróblewski (Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych, Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki, Uniwersytet Zielonogórski) – przedstawił prezentację dotyczącą implementacji algorytmów kwantowych dla platformy sprzętowej IBM Q Experience.

PRELEGENT MGR INŻ. MAREK WRÓBLEWSKI, FOT. Z WYDZIAŁU

W ramach seminarium przedstawiona została budowa kwantowej platformy obliczeniowej IBM Q Experience, która umożliwia realizację algorytmów kwantowych. Możliwości platformy zostały omówione na przykładach implementacji wybranych algorytmów kwantowych. Dodatkowo, jako uzupełnienie, prelegent zaprezentował platformę open-source Qiskit, służącą do wykonywania obliczeń